

opusdei.org

“Prepara't per viure uns dels millors anys de la teva vida!”

Miguel Ángel de Fuentes Guillén té 50 anys. És de Barcelona. Llicenciat en ciències biològiques. La meitat dels anys els ha dedicat a la docència i l'altra meitat a tasques internes de formació a l'Opus Dei. Recentment s'ha ordenat prevere. Celebrarà la primera Missa Solemne el pròxim 21 de setembre a les 18 h a l'oratori del Col·legi Xaloc.

17/08/2019

Per què oferir la vida al Senyor? Per què fer-se mossèn? Són dues de les primeres preguntes que sorgeixen en trobar-se un sacerdot de 50 anys recentment ordenat. En aquest cas es tracta de Miguel Ángel qui es va ordenar sacerdot a Roma el passat mes de maig amb d'altres 33 fidels de l'Opus Dei.

Per què ordenar-se sacerdot?

Com ens diu el Sant Pare a la darrera Exhortació apostòlica, *Christus vivit*, he tingut la sort d'experimentar sovint l'amor de Déu en coses molt normals, de cada dia, al llarg de tota la meva vida; i penso que, amb la gràcia de Déu, puc ajudar que molts altres experimentin i gaudeixin en primera persona d'aquest mateix

privilegi, que està a l'abast de tothom.

Si li preguntessin per un tret característic de la seva persona, quin destacaria?

Faig meves les paraules de l'inici del pontificat de Benet XVI; he tingut la sort d'*“haver estat atrapat, sorprès, per l'Evangelí, per Crist”*. Penso que la meua identitat ve definida pel fet que tinc la sort de ser conscient que sóc estimat especialment per Déu.

De quina manera Jesucrist l'ha cridat a oferir la seva vida al servei dels altres a través del sacerdoci? I com han rebut la notícia els seus coneguts?

Jesús m'ha anat cridant sense recórrer a circumstàncies especials, de manera molt natural. A casa meua, els meus pares ens van ensenyar a tots els germans a resar, a ser generosos, a ser agraïts, a

estudiar de valent, a passar-ho bé en família, amb els amics, amb coses molt normals, etc. Penso que aquest ambient, recolzat per la formació rebuda a l'escola i més endavant en un club juvenil de l'Obra, va afavorir que pogués conèixer la voluntat de Déu.

Per tot això, aquesta notícia ha estat un motiu d'immensa alegria, també pel meu pare i altres parents, que ja són al Cel.

El Papa en un viatge pastoral va dir a sacerdots i seminaristes: “*No perdin la memòria i el respecte per qui els va ensenyar a resar*” Ens pot dir alguna cosa del paper de la família, l'escola, els amics en la seva vocació?

Dintre del meu diari mental, algunes de les pàgines daurades de les misericòrdies de Déu amb mi, són les que fan referència a tot allò que he après dels meus pares i germans.

Sens dubte, aquest és per a mi un motiu molt freqüent d'acció de gràcies.

El Papa Francesc també va pronunciar una frase rodona quan deia que vol *"pastors que facin olor d'ovella"*. Com l'entèn vostè?

Em vénen al cap unes paraules –no són literals- que ens va adreçar S. E. Mons. Patron Wong (Secretari pels Seminaris de la Sagrada Congregació dels clergues) en una trobada informal amb els futurs mossens de la promoció, i que a mi em serveixen: *“vosaltres sereu, allà on estigueu, tant si voleu com si no, manifestació visible de la presència de Déu per tota la gent; no només pels creients”*. Crec que aquest és avui dia un motiu d'esperança per a la gent que es trobi amb qualsevol mossèn.

Els sacerdots de la prelatura, com poden ajudar, cada vegada millor, a l'Església? I els laics, com poden

ajudar als sacerdots a ser-ho cada dia millor?

Penso que, per la Comunió dels Sants, n'hi hauria prou amb què cadascun –amb la gràcia de Déu- miri de viure a fons, amb coherència i alegria, la seva vocació específica.

L'Església està cridada a servir tots els homes, i no només els fidels. El Papa parla d'anar a les perifèries, com pensa que poden donar aquest servei els preveres?

El Sant Pare ens convida a acostar-nos a les perifèries existencials. Pel do rebut, quan els mossens acostem Déu a la gent, els ajudem de manera eficaç a deslliurar-se del pecat, del dolor, de les injustícies i de la ignorància.

Com afecta això els laics, que també han de ser Església '*en sortida*'?

Mai ha estat fàcil trobar l'equilibri entre voler estar segurs de l'èxit un projecte de futur i el recurs a la creativitat. Com també diu el Papa Francesc en el punt 33 de l'Evangelii Gaudium: *“Una postulació dels fins sense una adequada recerca comunitària dels mitjans per aconseguir-los està condemnada a esdevenir mera fantasia”*.

Confiant en Déu, penso que en aquesta exhortació apostòlica s'hi troben moltes orientacions per dur a terme aquesta encoratjadora tasca pastoral.

**Durant un temps ha viscut a Roma.
Què li ha aportat?**

S'ha complert una idea que em repetia sovint el meu oncle abans de marxar cap a Roma: “prepara't per viure uns dels millors anys de la teva vida!” Així ha estat. He tingut la sort de poder resar, viure i aprendre molt

a prop del cor de l'Església i de l'Obra.

A més, ha estat molt enriquidor poder conviure amb persones de països i cultures tan diferents, i m'ha ajudat a ampliar horitzons i no tenir una visió reduïda i unitària del plantejament dels problemes.

A la darrera Exhortació apostòlica, Christus vivit, que vostè mencionava a l'inici, el Papa diu que cal "escoltar" les persones, els altres. Escoltem poc?

Avui dia la cultura del *multitasking* que ens afecta a tots, no només als joves, no ens ajuda massa a escoltar amb atenció Déu i els altres. Potser per això, ens convé estar previnguts i potenciar la capacitat de sentir empatia i de llegir les emocions dels altres.

Cal tenir cura i preservar les estones de pregària personal, malgrat les

moltes tasques pendents que tenim i el ritme de vida accelerat que portem, pot ser un bon entrenament per estar més receptius.

Per últim, als cristians ens falta alegria? Il·lusió per transmetre l'Evangelí?

A la mateixa trobada a la qual he fet referència més amunt, Mons. Patron Wong ens va transmetre aquesta altra idea: "El dia de l'ordenació és un dia de molta alegria per a tots els vostres parents, per a tots els presents i per tota l'Església. Vulgueu o no, vosaltres sereu la font d'aquesta alegria pel do que Déu us ha concedit. Hem de demanar que no es perdi aquesta font d'alegria en tots nosaltres i que, sempre que calgui, la recuperem aviat mitjançant el sagrament de la Penitència".

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/miguel-
angel-de-fuentes-guillen-testimoni/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/miguel-angel-de-fuentes-guillen-testimoni/)
(08/08/2025)